

lydhør for de smaa Byer, ogsaa har været det for Skjælførs Vedkommende, hvad jeg selvfølgelig ikke fortænder ham i. Men det, jeg ikke synes om, er, at man af rene lokale Hensyn — det maa den ærede Ordfører indrømme, at denne Bane paa Sjælland, for hvilken jeg forresten har megen Interesse er bleven meget stærkt lokaliseret netop ved det ærede Hiertals Forslag — gjør, at Forstjellen mellem Sjælland og Sylland, derjom man vil slutte sig til Hiertallets Forslag, bliver endnu større og kommer mere tillyne. Til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel), som mente, at naar en Egn var saa fattig, at den ikke kunde give noget Tilskud, skulde man overhovedet lade være med at lægge nogen Bane, skal jeg bemærke, at denne Egn ikke er saa fattig, at den ikke skulde kunne give et Tilskud. Jeg tror vistelig, at baade Aalborg og Viborg Amt og de Byer, som vilde faae Nytte af Banen, ere i Stand til at give et Tilskud. Saa fattige ere de ikke, saa det er ikke Meningen. Meningen er, at det er ubilligt mod en Egn, der saa længe har maattet savne Banen, at man, saa snart den skal have den, vil stille den anderledes, end man stiller de paagjældende Egne Ost for Storebælt. Jeg vil forøvrigt meget beklage, om vi ikke i Aar skulde naae til Overenskomst baade om den sjællandske Bane og om Banen i Himmerland. Jeg vilde beklage det af Hensyn til Landets Udvikling og af Hensyn til Arbejderne, som jeg omtalte i Gaar. Jeg skal igjen bemærke, at Banen, lagt i de paagjældende Egne i Sylland, vil have stor Betydning for Udviklingen, og bidrage Sit til at løse Arbeider-spørgsmaalet. Jeg er ikke blind for, at den sjællandske Bane har en meget stor Betydning, om end ikke i samme Retning som den jydske. Selv om den ikke i den Grad bidrager til at løse Arbeider-spørgsmaalet og til Kultivering, har den dog en stor Betydning for den gennemgaaende Trafik, og derfor vilde jeg meget beklage, om ikke Thingene i Forening med den ærede Minister skulde naae til en Overenskomst om Banerne, for at vi dog kunde komme til at tage fat paa et virkelig nyttigt Arbejde.

Formanden: Da den ærede Taler i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte sig om en Yttring fra det 3die Medlem for 1ste Kred (Blom), skulder jeg at bemærke, at dette ærede Medlem i Gaar behudede, at han rimeligvis af Helbredshensyn vilde være forhindret i at være tilstede her i Dag. Han er fraværende og altsaa ved sin Fraværelse forhindret fra at værge for sin Mening.

Judenrigsministeren (Singer & Lev): Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Th. Nielsen), mente, at jeg havde gjort mig skyldig i endnu en Forøgelse af Systemerne ved Forelæggelsen af de to Lovforslag, som ere forelagte for det høie Thing i Aar. Jeg har erkjendt, at vi havde for mange Systemer, men jeg erkjender ikke, at jeg er skyldig i den Feil, som det ærede Medlem bebrejdede mig. Jeg skal tillade mig at gjentage, at jeg tror, at da man forelagde Forslaget om Slagelse — Næstved-Banen fra Regeringens Side som Statsbane, var det fuldstændig berettiget efter Banens hele Betydning og efter Udsigten til dens Rentabilitet. Da man gav Banen et mere lokalt Præg, saa erkjendte jeg for min Person, at det vilde være rigtigt, at man belagde Banen med et Tilskud; det lykkes ikke at faae det vedtaget her i dette Thing, og hvorledes det vil gaa fremdeles, veed jeg ikke — jeg kommer senere tilbage til det samme Spørgsmaal — men jeg har baade stillet Forslag i saa Henseende og stemt for det her. Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om jeg havde Magt til at gjen-nemsjøre det. Ærede Medlemmer vide, hvilken Stilling Udvalget indtog, samt at der blev reserveret alt Møntligt for at faae Folk til at lade være at stemme for Tilskuddet, navnlig at det var uden principiel Betydning. Jeg tror ogsaa, det maa siges til en vis Grad at kunne hævedes, at det blev uden principiel Betydning; særlig da man skød det Punkt ind, at den By, for hvilken man gjorde Anlægget, ikke maatte komme til at give Bidrag, kan jeg ikke skjønne, at man kunde lægge det paa andre Byer, men derimod paa Amtene. Jeg har ikke fundet det hele Ræsonnement fuldstændig rigtigt; men deri var Udvalget enigt, at Skjælførs ikke maatte røres, og derfor kom Sagen til at foreligge noget vanskeligt. Jeg skal gjentage, hvad jeg fremhævede i Gaar, at en Forstjel maa gjøres mellem Baner, som give rimelig Udsigt til Forrentning, og Baner, med Hensyn til hvilke der bringes et virkeligt Offer, naar man skal anlægge dem, og det er Tilfældet med den Bane, vi tale om i dette Dieblit. Jeg tror derfor, at Tilskudet er betimeligt, og jeg vil meget fraraade, at man stemmer den

Rettelser.

Sp. 1349, R. 14 f. n. „45,000 Kr.“, læs: „45 Hund“.

— 1352, R. 19 f. o. „343,000“, læs: „250,000“.